

Στα δύσκολα δεν υπάρχει δυστυχία

Ένα παραμύθι που θα ήθελα να είναι αλλιώς
Η γιαγιά καθισμένη στην ψάθινη καρέκλα
αφηγείται
Πρωί Κυριακής
απόλυτη σιωπή
Η καμπάνα σημαίνει τον όρθρο
το βαρόμετρο κτυπάει τον Αύγουστο
Η φωνή σαν αστραπή ραγίζει τον κόσμο μας
παγώνει ο χρόνος
τα χρώματα δακρύζουν

Κινούμενη ρόδα η μνήμη

Όμορφη πόλη
δρομάκια στενά
στο λιμανάκι μυρίζουνε δάφνες
Ο παππούς ιππότης στα κάστρα
δοξάζει τον έρωτα
Η Ροδαφνούσα τραγουδάει
το παραμύθι αλλιώς
Στα δύσκολα δεν υπάρχει δυστυχία